

DUŠANOVY ZÁPISKY

LEDEN 2008

X. ročník

číslo 4

HOLA, HOLA, MILÉ DĚTI!

Vánoce jsou za námi a my momentálně žijeme v roce 2008. A příští rok bude 2009 a další 2010 apod. Za pár chvil bude Valentýn (překvápko!) a potom přijde... To uvidíte na konci roku :) Jinak taková informace, našli jsme kousek silonu v gulášku, který nám nabídli jednou v pátek na oběd. Takže z toho usuzujeme, že paní kuchařky jsou velice náruživé rybářky. V tomto čísle se dozvíte opět plno zajímavostí, jako například, že jsme si pekelně zapařili na rockovém koncertě a další duchaplné články. Jako už minule, tak i dnes - načněte tučné sele a s hlubokým nadechnutím se pusťte do čtení!

A jen tak báseň:

Pan učitel Timerider

*Pan učitel světový
Svým vzhledem nás osloví.
Oholí si bradku -
To je důvod k svátku.
Valentýn se blíží,
Nasadí si lyži,
A už sviští z kopečka,
Na bundě má kolečka.
Jeho žena radši mlčí,
když z uší mu piercing trčí -
Pan učitel, to je světák...*

Omlouváme se, ale na jiné téma nás báseň nenapadá!!

*Autorky MaKaRa -
Vaše správná volba*

ROZHOVOR S...

Pozor, pozor!

Na naší škole je nový X-factor. Jmenuje se Skřivánek, Jenfk Skřivánek. Co to? Omyl, přátelé, skandál, no to jsou móresy! Prd Skřivánek, ale Straňánek. No jasně, to už je lepší, vždyť Honzíka fšeci známe. A kdo by neznal 1. semifinalistu soutěže... no prostě pěvecké soutěže (nejmenuji, jelikož název mi byl krutě utajen☺). Že už jsme s ním jednou mluvili? Ano, to bylo ovšem v jiný čas a za jiných podmínek. Proto, vážení spoluobčané, dovolte, abych za nových podmínek svou chybu napravila☺!

☛**Kdy jsi jistil, že to, co vychází z tvjí papuly, se podobá zpěvu?**

Já jsem to vlastně nezjistil, pořád si říkám, jestli to je pravda, jestli to není mámení mysli.

☛**Jako malá (když mi rupne v bedně, někdy i teď☺) jsem si zpívala před zrcadlem s hřebenem v ruce, děláš to i ty, když máš před vystoupením?**

Vlastně nikdy, ale díky za tip, někdy to zkusím.

☛**Koho napadlo, že zrovna ty se necháš mordovat paní učitelkou Klimešovou a jednou se dostaneš na stupně vítězů?**

Taky jsem čuměl jak vrána na romadúr.

☛**Co spolužáci, nezávidí?**

Malinko jo, ale oni určitě v životě taky něco dokážou, tomu věřím.

☛**Podporuje tě ve zpěvu rodina?**

Jasně, to je můj největší talisman, který mám pořád u sebe, ať je to zápas z házené nebo písemka z matiky.

☛**Uvažuješ o tom, že jednou z prken vyšoupeš i božského Káju Gotta?**

Jasně, já ho normálně vykopnu a bude.

A jak to na soutěži probíhalo? To už vám napíše Honza sám (teda pokud ho k tomu dokopu☺)...

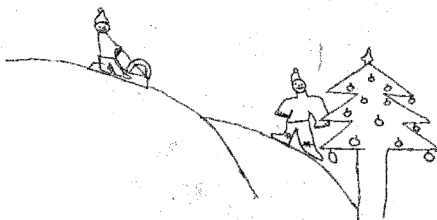
Tak Lili se podařilo mě dokopat a něco vám řeknu. Psal se rok 2007, vstával jsem v 7.00, cesta na autobus byla dlouhá a autobu-

sem taky nebyla krátká: celá hodina a půl. Když jsme dorazili, tak jsme viděli velkou červenou budovu, v které to všechno bylo. Vešli jsme a hned tam byla recepcie, tam jsme se podepsali a dostali rozvrh a klíč od pokoje 163 a v tom pokoji jsme se rozezpívali a šli do hlediště, kde na nás přišla řada asi o půl jednácté. Potom jsem odzpíval a šel na oběd. V jednu bylo vyhlášení, takže jsme měli mnoho času na město. V jednu jsme se tak vrátili na vyhlášení. Když řekli, že na druhém místě se umístil Jan Straňánek, tak mě to strašně potěšilo. Potom už jsme jeli domů a doma dlouho oslavovali. Tak to je můj příběh z Olomouce-Žerotína

Japanese

Děkujeme za rozhovor. Mno, tak zatím papapapa Lili

VŠEZNÁLEK

Čulis bulis!

Tak jak jste přežili ty Vánoce plné stresu, povinností a nákupů? Já celkem good. I dárečky byly super, teda až na sadu pánských ponožek, ještě k tomu číslo 43. No jo no, občas to ty babičky nevychytají. Já tady ale nejsem proto, abych si stěžovala, ale proto, abych vám napsala, co se děje nového na naší školičce. Krom velmi vypečených drbiků, se kterými se jistě setkáte na dalších stránkách, tady pro vás mám neméně vypečené slohovky našich osmáků. Tentokrát to bylo líčení na téma Vánoce. Pro některé to byla hračka, ale některým se kouřilo z makoviček tak, že to vypadalo, jako by chtěli podpálit naši milovanou školičku. Nejvíce podařené práce byly pouze dvě, ale pěkných prací byla spousta.

Určitě jste na ně zvědaví a já vám je ráda předvedu.

Paty

Vánoční fantazie

To nádherné slovo Vánoce. Neznám nikoho, kdo by je neměl alespoň trošku rád. Tu vůni linoucí se po celém domě, zdobení krásné jedličky, která nás přímo vybízí navěšet na ni voňavé perníčky, dárky a dárečky a spoustu dalšího, co k Vánocům neodmyslitelně patří. Nejen my, ale také příroda má plné ruce práce. Jako mávnutím kouzelného proutku se promění ve studenou, leč okouzlující zimu. Stromy se obalí do bílé krajky, rybníky začínají zamrzat a zvířátka tvrdě spí. Hotová fantazie, tak bych asi zjednodušila slova zima a Vánoce.

Bohužel je tady i druhá stránka zimy, která je o něco méně radostná, ba dokonce smutnější. Sněhové jazyky, namrzlé vozovky, to vše má na svědomí nenahraditelné lidské životy. Ano, i taková dokáže být zima. Nemilosrdná a krutá.

Vždycky, když zacinkal zvoneček a pán, na kterého celý rok čekám, narovnal dárečky ze svých ohromných saní pod naši jedličku, myslela jsem si, že nic krásnějšího neexistuje. Teď už ale vím, že Vánoce nejsou jen o dárcích. Mnohem hezčí totiž je, sejít se u štedro-večerní večeře ve zdraví a plném počtu. To je ten nejkrásnější dárek, co můžu dostat. Věřím, že na to časem přijdou všichni lidé a dají mi za pravdu.

Patricie, 8.A

Kouzlo Vánoc

Z vyhrátého pelíšku vylézám o půl deváté ráno s příjemným pocitem tepla po těle, cítím vůni klasických vanilkových rohlíčků.

Snídám a každé sousto si vychutnávám zvlášť pečlivě. Po snídani následuje pár čokoládek z adventního kalendáře. Idylka pro mě ale končí. Je zima. A pro mě to znamená nevystřít ven ani nos. Je ale Štědrý den a to pro mě znamená každoroční vypuštění vánočního kapra, ač dnes už vím, že jeho rybí život tím může skončit. Další tradicí, kterou dodržíme, je tatínkova jediná činnost, a to opat-

ření borovičky. Bez toho by prostě nebyly Vánoce. Se zatnutými zuby a zařatými pěsti si navlékáme bundy a proti své vůli opouštíme dům. Už teď se začínám klepat, protože vím, že mě ten větřík, který kolem fouká, pořádně ochladí. Po cestě si všímám ozdobných svítících sloupů, což mi opět připomíná vánoční atmosféru. Drobná zrníčka sněhu se třpytí jako kapky rosy v trávě. Mám pocit, že to kolem není sníh, ale že stojím uprostřed množství diamantů. Celou cestu k nedalekému rybníčku u lesíka si uvědomuji, že jsem promrzlý až do morku kostí. Už vím, proč se říká „všude dobře, doma nejlíp“. Ano, teď už opět cítím tu známou vůni domova, hřejivé teplo, vánoční cukroví, mámin úsměv a v neposlední řadě také smažené řízky, které přímo volají ke stolu. Nad hlavou mi září zlaté prasátko, které dodává celé té nádhře jiskru a lesk. A to je to kouzlo Vánoc.

Jakub, 8.A

Vánoce

Vánoce jsou svátky klidu, míru a pohody. Vždycky se sejde celá rodina a té správné atmosféře, zdá se, nic nechybí. Když se člověk projde, vidí, jak všechno ulehlo pod nádhernou bílou peřinkou, všude je to jako z obrázků pana Lady. Děti chodí bruslit, sáňkovat, koulovat se a tiše vyčkáávají, jestli jim Ježíšek přinese to, co si přály. Babičky, ať mohou či nemohou, utíkají do kostela, aby si připomněly narození Ježíše Krista. Dědečkové raději zůstávají doma a Vánoce si užívají trochu jiným způsobem: ujídáním cukroví, zdobením stromečku, posezením se známými a jinými příjemnými aktivitami. Maminky, babičky, tetičky, ... no prostě všechny ženy se starají o to, aby bylo vše perfektně uklizeno, dárky úhledně zabaleny, dům vyzdoben krásnými vánočními ozdůbkami a všechno bylo perfektní. Zato tatínkové shánějí co nejlevnějšího kapříka, zdobí venkovní stromky barevnými světýlky a ujídají zásoby cukroví. Na Štědrý den je všechno jinak. Dodržuje se půst, abychom viděli zlaté prasátko (stejně jsem ho nikdy neviděla). Od rána panuje atmosféra plná očekávání, tatínek zabije kapra a nadělá z něj řízky, maminka připravuje

bramborový salát, hrachovou polévku a smaží kapříka. Děti se dívají na pohádky a nemůžou se dočkat. „Kdyby už byl večer.“ Přichází Štědrý večer, ozývají se koledy a celá rodina usedla ke stolu. Najednou zazvoní zvoneček a všichni se vrhnou na dárečky. Nakonec všichni usínají s pocitem blaha a jsou šťastní, že se opět sešli..

Kristýna, 8. A

CHCETE SI POŘÍDIT PSA?

Máme nabídku:

Aljašský malamut

PÉČE

Srst malamuta nevyžaduje příliš péče. K odstranění uvolněných chlupů když líná použijte řídský hřeben s dvojitou řadou kovových zubů.

POVAHA

Přítulný, inteligentní, přátelský a věrný, někdy poněkud dominantní. Malamut se poměrně rychle učí a má velkou výdrž.

VÝCHOVA

Přes svou přátelskou povahu by měl být vychovávan přísněji. Malamut potřebuje tedy pána, který mu nedovolí ledacos, ale musí ho chválit. Pán by měl rozumět jeho povaze. Pod vedením takového pána je malamut schopný naučit se velmi mnoho - jednou z možností je dokonce i obratnost, i když na soutěžní úrovni předčí malamuta např. ovčáci.

Tukan a Mini 19

Zvířata,

ta to s námi nemají lehké

Jako každým rokem vymyslel pan učitel žákům devátých tříd nelehký slohový úkol: napsat popis děje, ale nejen tak ledajaký. Měli psát o tom, jak zvířata vidí nás, lidi, a jak se při tom cítí, jak přitom dýchají, jak přitom vypadají... Abychom se s vámi o tato umělecká díla mohli podělit, vybrali jsme pár silnějších kousků a přepsali je do školního časopisu... Nechte si chutnat.

Život ryby

Ahoj! Jsem ryba a jmenuji se, no, asi ryba. Žiju v takové průhledné krabici, všude je plno rostlin a jiných ostatních rybiček. Některé jsou

malé a pořád narážejí do těch průhledných stěn. No asi jako já. Jídla tu máme celkem málo, proto jednoho dne uteču.

A hle! Au! Tomu říkám ráno. Zase jsem narazila do skla. „Šmarjá!“ Nějakou dobu plavu kolem hradu, dokud nezjistím, že mi nic nehrozí. Na dnešek jsem si domluvila návštěvu s mojí kamarádkou rybkou, co žije v hradu, hned vedle jedné rostliny. No nic. Něco hodím na sebe, vezmu pár bublinek a jdu. Když jsem se přiblížila k hradu, už mě vítá maličká rybička „Jéžiš, čau!“ „Nazdar!“ Vešla jsem do hradu, dala jí bublinky a začali jsme jíst a povídat. Vyprávěla mi, jak se měla dobře, když žila ve velkém akváriu. Hned jak to dořekla, ozvaly se veliké rány. Vyplula jsem z hradu a vtom jsem uviděla hlavu, no ne, přímo velkou hlavu našeho „poskytovatele jídla“. Šmarjá, on tůká na průhlednou stěnu. Rozjela jsem se a narazila. Au!... Vidím tmou. Vlastně nevidím nic. Ach jó, asi jsem v bezvědomí. Nebo jsem se utopila? Tu se rozsvítilo světlo a chytli mě do síťky. Vytáhli mě z vody a uslyšela jsem hlasy. „Ty se o ty ryby vůbec nestaráš.“ Druhý hlas: „No a co?“ Vtom jsem ji uviděla. Velkou! Stála pode mnou. Byla to „mísa osvobození.“ V krabici se o ní šířily historky. Nedočkavostí jsem omdlela. Když jsem se probudila, ocitla jsem se v malé místnosti. Smrdí to tu a voda je tu kalně žlutá. Najedla jsem se dosyta hnědé kaše. No nic. Asi tu budu žít. Jídla je tu dost a nikdo neklepe. Třeba se o mně někdy bude psát.

David, 9.A

„Haf, haf.“ „Nelino, Chito, nechte mě, já nebudu vstávat.“ „Nelino, slyšela jsi? Ona nebudu vstávat! Pánička Dáša říkala, že ji máme vzbudit, tak pojď na to!“ Fuj, super, teď se ani nemusím umývat, ranní hygiena byla provedena! Co si pořád stěžuje? „Holky, tak se vám to povedlo. OK, vstávám, ale umyji se radši ještě jednou. A sama.“ Takhle je to u nás skoro každé ráno, my s Nelčou jsme skvělá budící čísla.

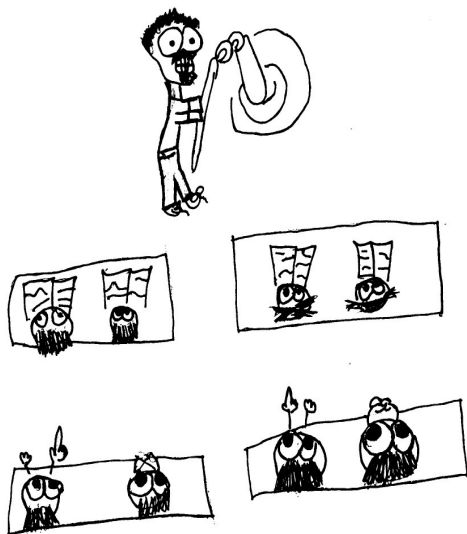
Ale, i když je mám ráda, nechápu jejich styl života! Když vstanou, jdou k takové veliké misce, strčí do pusy nějakou tyčinku a začnou tam s ní posouvat. Pak jim jde od pusy bílá pěna, jako kdyby měli vzteklinu. Proč se oblé-

kají? Proč jim nestačí srst? A jakým způsobem jedí? Na tyto otázky asi nikdy nenajdu odpověď.

Každý všední den v 6:55 dostanu pusu na čumák od Kláry, ona si vezme batoh a jde pryč. Kam ona jde? A nedala mi najíst! Celý den čekám s kručícím břichem, kdy se vrátí. Už je doma, ale vypadá vyčerpaně. „Hať“. Právě na mě přiletěla těžká taška, s kterou ráno odcházela. „Promiň, Chito.“ „No, neprominu, a mám stále hlad! Hrrr.“ „Chito, já si s tebou teď nebudu hrát.“ „Jak to, že mi nerozumíš? Pomoc!“ Asi umřu hladu! „Kláro, dala jsi Chitě najíst?“ Dáša je moje záchrana. „Jo, dala.“

Klára, 9.A

Cep

Při hodině dějepisu byl učiněn neuvěřitelný objev, a to páně učitelova vášeň k cepu. Cítuji jeho slova: Tak tohleto je, milí přítel, úžasně nebezpečná zbraň. Používali jí sedláci za husitské revoluce, kteří s ní dokázali dokonale zacházet. A když se takový pořádný sedlák rozpráhl a šikovně bacil, rytíř měl nejmíň ořes mozku. V tu chvíli začal pan učitel roztáčet cep nad hlavou třídy, až celá třída vyvalila oči, a pan učitel mával a mával.

Konec.

POŠTA BEZ POŠTÁKA

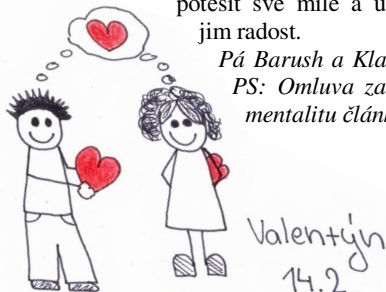
Amor mě střelil do zadečku a v tu chvíli jsem ucítila tu...bolest? Dobrá, ucítila jsem ve svém srdci zalíbení a pochopení, ucítila jsem lásku, bohužel (nebo snad bohudík?) do toho nechutného beďarovitého zahradníka, který bydlí přes ulici a vždycky tak nechutně civí na zadní část mého těla...

Byl Valentýn, lásky čas. Z luku střílí šípy zas, zadeček můj pláče zas. A v srdci rozduhel se hlas, hlas lásky, měl by ho vzít d'as...

To byla krátká kulturní vločka. A teď přímo k tématu...

Je Valentýn, všude samé zamilované páry a vy zase sedíte doma, cpeťe se čokoládou a doufáte, že další rok tomu bude jinak. Že vy budete jedním z těch šťastných zamilovaných párů (ehm... doufáte zbytečně...)! Ale abyste nebyli smutní, máme tady pro vás takovou přenosnou „Poštu pro tebe, bohužel bez pošťáka Ondřeje“ – I když, mohl by za něj zaskočit Ondra z 9.A. A abychom to vysvětlili. Jedná se o akci, kterou pořádá společnost BaK, tedy Barush a Klarush. Prostě a jednoduše ve vestibulu budete mít položenou krásnou velkou růžovou, zaláskovanou bednu a do ní můžete všichni, bez rozdílu věku či pohlaví, házet vaše zamilované nebo nezamilované dopisy jak pro kamarády, tak pro kamarádky, nebo dokonce pro učitele či učitelky, klidně i pro paní kuchařky, uklízečky a ostatní personál naší školy. Hlavní je, napsat pro koho to je a do které třídy chodí... Od koho to je, není zas tak důležité, můžete být proti tajný ctitel. Do středy 13. února můžete své dopisky, bonbónky, lízátká, plyšáčky, přáníčka a další zamilované věcíčky házet do bedny lásky a přátelství. Nezapomeňte potěšit své milé a udělejte jim radost.

*Pá Barush a Klarush –
PS: Omluva za sentimentální článku :D*

UDÁLOSTI A KOMENTÁŘE

Můj chlupatý přítel Kywi!

Dnes je den, kdy jsem se seznámila se svým nejlepším kamarádem Kywim... ale dnes zemře, bude to pomalé (jak říká Kalda)... můj přítel od vedle (tedy Kywi) už líná... zachlupatil polovinu klávesnice a... a už se sloupává a odhalují jeho zelené maso... zelená krev pomalu stéká a kousek dále (skoro dva centimetry) na to přihlíží náš přítel, lesklé Jablko,... nemůže mu pomoci, je nám líto! Měli jsme tě rádi, tvá sladká chuť v nás zůstane napořád!

Pan Džahoda

Závisláci na počítači! :o)

Některá děvka tráví svůj čas na počítači a vůbec nemyslí na učení. Hlavně ti starší! Většina by bez počítače nemohla žít. Například já. Prostě je to super věc. Nikoho by nebavilo se pořád „čumět na telku“ nebo se učit a číst. Nuudaa. Na počítači můžete i číst i hrát hry. Dokonce i psát úkoly (teda jen referáty a další kraviny). Prostě se tam nenudíte, protože se tam dá dělat všechno. Založíte si třeba svůj blog a napíšete nějaký článek nebo si zahrajete nějakou hru. Což je věčně nuda. Spíš si zajdete na chat, kde se seznámíte s nějakým klukem nebo holkou. No a ještě lepší je ICQ a Skype.

Pro ty mladší, kteří mají sourozence. :o)

Určitě vás ségra nebo brácha vždycky z počítače vyhodí, ale z toho si nic nedělejte, protože ti závisláci nemůžou bez počítače a

bez ICQ být. Mi se to taky stává. Mám ségru a ta řekne: Můžeš tam jít jenom na deset minut a víc ne! To jsou ti starší. Lituji vás, ale máte smůlu. Někdy si říkám: Proč musím být mladší já a ne ségra! Proč existuje počítač? Protože by byla bez počítače nuda! No jo, nemám si na co stěžovat. Teda jo. Proč už nemám svůj pokoj?!

Papa, Škorpík

Výsledky turnaje v ping-pongu

Čau lidi. Místo abyste váleli šunku u televize, tak jste dne 28. 12. někteří přišli na turnaj ve stolním tenise. Zúčastnilo se mnoho lidí. Hrál se na malém sále i na velkém sále. A teď vám řeknu výsledky kategorie mladších žáků. Na první příčce se umístil Jan Falhar (Studénka), za ním byl Matěj Jančák. O třetí místo se podělili Marek Viteker a Jakub Groman (Studénka). A výsledky kategorie starší mládeže? Na prvním místě skončil Josef Šíp, který je z Petřvaldu. Hned za ním se umístil žák naší školy, velmi známý Jiří Chvostek. Na třetím místě se umístili Martin Weiss (Ostrava) a Tomáš Kotek (Petřvald).

Jestli byste se chtěli příště zúčastnit, můžete, a i když budete poslední, nepůjdete domů s prázdnou. Byl bych rád, kdybyste přišli zas.

ŠMAJDALF @ JURY

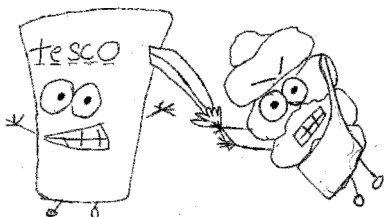

Něco o něčem jiném....

Jednoho převelice suchého dne se do naší vaší země dostal homosapienský rod Yoghurtovců z Těstovců (čte se to Jogurtovců). Zakladatelem toho rodu byl kníže Tesco Yoghurt Těsto (trvanlivost 14. 12. 1111 - 14. 12. 1999), který se roku 1122 stal Yoghurtovcem jak se patří! Nosil svůj ryngoš z těsta, aby se stal králem všem Yoghutrů. Jednoho dne svůj ryngoš sundal, ale to dělat neměl!! Protože ho našla jedna Houzska, která byla z úplně jiného těsta, a to z těsta listového. Strhl se velký boj o ryngoš pana Yoghurtovce. Tento boj trval do roku 2000, kdy už jeho trvanlivost vypršela a Houzska ztvrdla a zplesnivěla. Ale na trůn nastoupila Akcítivia, protože chudé brambory snědly zbytek Yoghurtovce a pak měly potíže se zažíváním. A tak nastal klid, mír a harmonie.

Konec

Pan Džahoda a Kalda

Vzpomínky na bývalé spolužáky

Rozhodli jsme se pro vás vyzpovídat pár bývalých žáků z naší ytongové školy. Chtěli zůstat inkognito, a tak nezveřejníme jejich jména, ale jen přezdívky, proto je možné, že je hned poznáte:D

Takže první otázka:

Stýská se vám po naší škole?

Žabák: Ani moc ne:D

Míran: Jooo, miluju to tady.

Přijdete nás někdy navštívit?

Žabák: Ne.

Míran: Jo, stavím se, vole.

Po kom z učitelů se vám nejvíce stýská?

Žabák: Po p. uč. Kunzové.

Míran: Po nikom.

Čím chcete být v budoucnosti?

Žabák: Moderátor počasí.

Míran: Řidič jeřábu.

Jak jste oslavili Silvestr?

Žabák: Motal jsem se po Vsi.

Míran: V lihu a se psem.

Děkujeme za duchaplné odpovědi a přeje-
me vám do nového roku zdraví a vitalitu.

Vaše MaKaRa

Tři králové

Ahoj lidi, jistě všichni víte, že v sobotu 6. ledna k vám přišli 3 králové s písničkou My tři králové jdeme k vám atd. Když dozpívali, tak jste hodili do kasičky peníze a oni na dveře napsali posvěcenou křídou známou zkratku K+M+B 2008 a řekli vám, na co se letos vybírají peníze. Pokud vám to neprozradili, tak se letos vybíralo na půjčovnu zdravotnických potřeb ve Staré Vsi, která bude na obecním úřadě. Na tuto půjčovnu se vybralo přes 60 tisíc Kč. Když vám na dveře napsali K+M+B, tak si většina lidí myslěla, že to symbolizuje jména tři králů. Omyl je pravdou, ve skutečnosti tato zkratka, která je napsaná po celé Staré Vsi, znamená „Ať Bůh žehná tomuto domu“. Většina lidí si myslí, že být jeden ze tří králů může být docela velká legrace, ale není, když se pět hodin plahočíte po vsi a jen a jen zpíváte furt dokola tu samou písničku a všichni jen brblali. A pak ti, co to organizují, měli teprve co dělat, když bylo tří králů tak málo. Dokonce se stalo, že šli dva dospělí a třetí král byl plyšový Sid z doby ledové. Ale jakmile to utrpení skončilo, tak šli všichni ke stolu na faře, kde dostali oběd a svítící náramky, které byly symbolem poděkování. A když se jim nechtělo ještě jít domů, tak měli možnost si zahrát hry nebo „kalčo“.

Teryk

Slovensko alias letos jsme nechytli ...

No jo, jak jinak, budík zvoní, psi štěkají, ráda bych řekla, že ptáčci zpívají, sluníčko svítí, ale to bych lhala!. Mrzlo, jako když praští, a zahlédnout v tomto počasí zpěvného ptáka by byl zázrak. Takže chtě – nechtě jsem musela nebo spíš chtěla jít do školy, protože

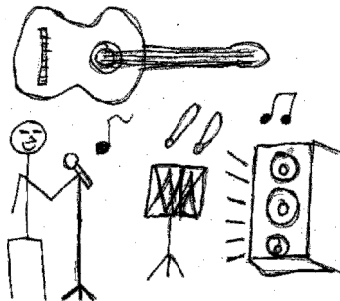
se jede na SLOVENSKO. Když už jsme se různými způsoby dopravili do školy a mělo se vyjet, přijel oslňující autobus. Který měl opět klimatizaci (kterou jsme nepotřebovali) a DVD přehrávač, na kterém jsme cestou na Slovensko sledovali Madagaskar. A jak jsme se blížili k hranici, sněžilo, sněžilo, až to vypadalo nezdravě. Jelikož u nás tou dobou sníh ještě nebyl, měli jsme z toho Vánoce, které měly být až za 10 dní. Do Rakové jsme přijeli živí a zdraví. Někteří aktivisté hned po příjezdu začali vykupovat chlebiček. V jídelně tamější školy na nás čekala svačina a samozřejmě paní ředitelka, která nás uvítala slavnostní řečí. Než jsme se stihli trošičku usídlit, šli jsme vystupovat do kulturního domu pro děti základní školy v Rakové.

Ach jo!! Pak jsme šli na oběd a to byla dobrota. Promiňte, ale nevzpomínám si, co bylo. Hlavní je, že to bylo dobré. Později jsme měli volný program. Já jsem třeba hrál ping-pong. Někteří malovali na sklo, na trička atd. Jakmile jsme počkali pár hodin, přesunuli jsme se na místo, kde jsme museli zase předvést svoje parádní vystoupení. Podle mého názoru to bylo ještě lepší než předtím. Dostali jsme dokonce dáreček v podobě baňky na vánoční stromek!

První část Klarushka a ta lepší RESTART

Rockový koncert

Když jsme se 21.12. 07 probudili, mysleli jsme jen na to, že už brzo budou Vánoce a že je poslední den školy v roce 2007. Ovšem když jsme přišli do školy, vzpomněli jsme si, že dnes jedeme na koncert! Ano, ano, na

rockový koncert! Naše zapšklá, z ytongu postavená škola nás vzala na ROCKOVÝ KONCERT! Ano, nejdříve jsme se domnívali, že jedeme zase na nějakou přednášku o drogách, ale když jsme dorazili na místo do naší krásné zakouřené Ostravy, čekala na nás rocková kapela, sestavená z jedné zpěvačky a tří hudebníků.

Koncert započali písní Čmelák, jejímž autorem je všemi oblíbená kapela Divokej Bill. Dále koncert pokračoval všemi různými písněmi a kapelami jako jsou Beatles, Nirvana nebo také písněmi od Voskovce a Wericha nebo Suchého a Šlitra. Všechno zakomponované do všem známého a často probíraného tématu „drogy“.

Bylo to velmi poučné, ale i zábavné. Popravé v historii jsme se na školní akci nenudili a mohli jsme si i pořádně zapařit:D

MaKaRa

ANIME AND MANGA MANIE!

Anglický název: Elfen lied

Počet epizod: 13 + 1 OVA

Žánr: Romatika, Krvák, etchi

Rok vydání: 2002

Z laboroy utekla hrozba pro lidstvo! Jde o člověka rohatého, tzv. Diclonius, v samičím provedení. Diclonius je genetický mutant se zvláštním šestým smyslem, takovýma zasunovacíma průsvitnými rukama z čisté energie. Umí s nimi figle jako podávat si věci, viset pomocí nich pár metrů nad zemí, odrazet kulky, ale hlavně trhat ruce a nohy a hlavý a páteřeé! Diclonius obvykle nenávidí normální lidi za to, že je normální lidi nenávidí za to, že jsou jiní. Je tedy zcela přirozené, když naše rohatá Lucy při opuštění výzkumného komplexu, kde na ní byly konány zřůdné experimenty, ozdobila jinak nudné interiéry chodeb vesele naaranžovanými kousky roztrhaných mrtvol stráží a náhodných kolemjdoucích. Pak ji snajpr trefil do škeble z protitankové pušky a ona zmizla v moři.

Nahotinky s růžovými vlasy, rohy a superschopnostmi uškubávají z lidí nepotřebné

hlavy a půl je v pase. Může být něco víc zábavné? Autoři si zjevně myslí, že může, a tak je do hry přihozen Kouta, zástupce rodu člověka harémového v samčím provedení. Jde o klasického ňoumu s nulovou výjimečností, co má ale srdce vykované ve správné poloze, a tak se na něj lepší krasotinky. Protože je hodný, hahaha. Odkdy je „hodný“ to, co ženské chtějí? No nic. Kouta předrandí do města za sestřenkou, co ho tajně miluje, podědí obrovský opuštěný barák a na pláži najde nahou růžovovlasou dívku s rohy, co umí říkat jenom "Nyuu" a počůrat se v předsínce. Kouta postupně plní dům dalšími ženskými a snaží se vyrovnat velkému anime-harémovému guru Keitarovi. Nyuu se zase vůbec netají s tím, že je obšlehnutá Chii z **Chobits**, a tak dělá roztomilé kukuče a nemotorně se učí obléct si kalhotky, umýt podlahu atd.

Samozřejmě je třeba provázat obě dějové linky, takže občas se Nyuu bouchne do hlavy, zasnívá jí ošiška a kouká, kde by natrhala nožičky. A jak jinak, stává se to přesně v momentech, kdy za ní dábelská organizace vyšle nějaké masakrovatelné zboží. Teoreticky tu máme propojení dvou oblíbených pánských anime žánrů, ale funguje to, jak má? Ne. Abych pravdu řekla, když nepočítáme závěr seriálu, kde se dějové linky protnou a vše se vysvětlí, jde o strašlivě schizofrenní pojetí. Přechody mezi krvavou lázní a roztomilou ecchi romantikou jsou příliš umělé a do očí bijící. Obě části si drží svoje klíše, takže kromě netradičního spojení se nekoná naprosto žádná originalita. Vrcholnou fackou dobrému vkusu je pak tradiční sklouznutí do nejhoršího použitelného konce - vytvoření „šťastné rodinky“. Nechci vyrazovat děj, ale po krvavé lázni by člověk druhou **Yumerii** snad ani nečekal. Dále mě trápí naprostá plochost postav. Tvoří naprosto zaběhlé stereotypy a ačkoliv se autoři snaží dodat každé z nich nějaké trauma z minulosti, vůbec jim to

nedodává charakter. Spousta postav je tam i úplně zbytečné a jejich patetické, stroze načrtnuté zápletky působí jako charakteristika až trapně. V harémovém anime by to možná nevadilo, ale když už se snaží napodobit tragické osudy utiskovaných dívek z **Gunslinger Girl**, musím se inspirovat i v jejich psychice. Jedinou výjimkou budiž Nana, druhá rohatá holčička. Její utrpení má biblické rozměry. Prostě musíme pobaveně litovat stydlivou dívku pokaždé, když jí upadne noha :) Teď jsem **Elfen Lied** hrozně zdrbal, ale musím přiznat, že se na něj vůbec nekouká špatně.

Člověk si sice říká, že je to povrchní hloupost a krade jiným, až z toho dívčím růžovější tváře i vlasy, ale pak si stejně stěží ještě jednu epizodku. Už jen kvůli těm přepuleným vojákům a na škubánky natrhaným dětem. Mám ale trochu pocit, že kdyby bylo krváren o něco více, působily by už hodně samoúčelně a začaly by nudit. Možná proto mě nijak nevzrušily otevřené náznaky na pokračování a každopádně mi není jasné, proč z **Elfen Lied** tolik lidí doslova blázní a předhání se v absolutně kladném hodnocení. Je to sranda, ale nic světoborného. V hodnocení je minimálně bod přidán za ta rozkošná jatka.

Džágoda

FAZOLKI
ANEB DETEKTIVKI

Případ nadmutého králíka...

(upozornění: Newhodné pro děti a mladistvé)

Jednoho dne šla slečna Idy Jottová (o které už z minulého dílu víte, že je to Elis) na výstavu králíků, které šéfuje pan Krtek (Jiří Hůlka), Idin děda. Koupila si 20 losů na kolo zvířat a velký pán v modrých trenýrkách (montérkách) jí z klíčky vytáhnul přežraného králíka (Eliščina Bobina). Slečna Idy si

s velkým sebezapřením svou cenu vyzvedla a odnesla si ji do Tesca, aby si slečna králičice vybrala mrkev, která jí vyhovuje. Bobina se usadila u Idy na posteli a nechtěla se hnout. Idy se rozhodla jít s Missis Bobčou k veterinářce Bobišce Nožíkové (Mišpulk@). Bobiška zavrtěla hlavou a slečně Jottowé oznámila, že si musí králička ve své ordinaci u teploučké košile, které mimochodem primářoval Burdoslaw Weliký, nechat na ozdravný pobyt. To však byla jen záminka pro to, aby se mohla uskutečnit vražda století. Naivní Idy chtěla pro Bobinu to nejlepší, a proto ji v ordinaci nechala. Celý personál potvrdil Bobišce, aby králíka zabila!!! Hlavně její asistent Cholewyč (Kub Cholew). Postupně králička rozřezávali nožem a bodali do Bobče vidličkou. Když z Bobiny udělali paprikovou omáčku, koupili ještě knedlík a dali panu primářovi dobrý obídek. Slečna Idy byla z náhlé smrti tak sklíčená, že ty 3 nechala soudit z kanibalismu. Idy bohužel vyhrála, a tak Bobiška, Burdoslaw a Cholewyč šli do wjezení.

Tento díl byl věnován pohřbišti mrtvých králiků!!! A proto nevrážděte králiky!!!

Mišpulk@ and Li-Li

VÍTE ŽE...

Zdarec... No je asi jasné, o čem se tady bude psát... O rekordech samozřejmě... Sám newiiim, o čem to bude, takže to bude napínávé... No teď už vím o čem to bude... Bude to o všem milovaných hadech... A ti jsou napínaví...

Nejvzácnější hroznýšovitý had

Nejvzácnějším hroznýšovitým hadem je psohlavec Cropaniův (*Corallus cropanii*), který je známý jen podle tří exemplářů, ulovených nedaleko Sao Paula.

Nejmohutnější zmijovitý had

Nejmohutnějším zmijovitým hadem nejenom Afriky, ale prakticky celého světa je bezesporu zmije gabunská (*Bitis gabonica*). Dorůstá až přes dva metry a může mít tělo silnější než lidské stehno.

Nejdelší chřestýšovitý had

Se svými až 360 cm je nejdelším chřestýšovitým hadem americký křovinář němý (*Lachesis muta*), který má ještě jeden primát. Je to jediný chřestýš na světě, který není živorodý, ale klade vejce. Obývá vlhčí pralesy a žije pozemním způsobem.

Nejtěžší jedovatý had

Nejtěžším jedovatým hadem je údajně chřestýš kostkovaný (*Crotalus adamanteus*), který při zhruba 2,5metrové délce může dosáhnout až 13 kg.

No takže to by byli hadi... Tak hlavně si Víte že... přečtěte i příště....

Kalda

Ahojky, tady Eva

Jsem Eva Santariusová a tento rok chodím do kroužku školního časopisu. Mé záliby jsou jízda na kolečkových bruslích, chodím do kroužku ručních prací. Jsem narozena ve znamení Panny, i když se ke mně to znamení vůbec nehodí. Jinak jsem holka, která má ráda černou, punkový styl i rockový, ale nikdy ho nenosím, jen doma. Mám ráda psy a králičky. Sama mám králíka Toníka, pravým jménem Antonio Santarius. Má i svůj rodný list, jsem jeho adoptivní matka. Mé nejoblíbenější kámošky jsou Tereza Daňová, Petra Molnárová. Ráda se dívám na televizi, nejraději mám kanál Jetix a seriál Naruto. Víc už nevím, co bych řekla, a vycucávat blbosti z prstu se mi nechce. *AHOJ Mini 19*

Jmenuji se Sára Sýkorová a chodím do 5.A. Do Dušana chodím, protože jsem chtěla vyzkoušet něco nového. Na 100 % jsem si jistá, že jsem neudělala chybu, protože jsou tu super lidi. Doma mám 3 zvířata. Psa Arčiho, kocoura Montyho a papouška Kubíčka. Mám úplně super sestřenku Nelinku, které jsou teprve 2 roky. Taky mám super kámošky Denisu Korpasovou a Janu Kantorovou. Když jsem ještě nechodila do Dušana, tak jsem si ho četla skoro celý. Teď už čtu vždy jen kousek, protože už vím, co v něm bude. Moje

přezdvíka v Dušanovi je Ťulíkbulík a v normálu jsem Sájinka. Myslím si, že do Dušana chodí jen fajn lidi a všichni tady spolu dobře vychází. Vedle mě sedí dobře známá Elis-Lili a na druhé straně sedí moje dobrá a už zmiňovaná kámoška Denča - Škorpik. To je o mně už asi vše. Papa! Ťulíkbulík

PC HRY

Worms: Armageddon

Tak další recenze patří snad jedné z nejznámějších her všech dob. Jedná se o hru Worms: Armageddon. Je to už třetí díl této červíčí série. Ano, jak už jste z mých předchozích vět pochopili, jedná se o akční hru, ve které hlavní úlohu hrají červíci. Základní menu je velice jednoduché, můžete si tedy buď zahrát proti počítači nebo přes multiplayer s ostatními hráči. V nastavení si můžete např. pojmenovat svůj tým a vytvořit každému červíkovi jméno, dále pak prostředí, ve kterém budete zápasit o svůj holý život, potom třeba sílu a dostupnost každé zbraně. Zbrojní arzenál je velice bohatý a zbraně jsou velmi humorné, stejně tak jako celá tato hra. Mezi vaše pomůcky na zneškodnění nepřátel jsou klasické granáty, brokovnice, bazuka, ale také se tu objeví třeba smradlavý skunk, který nepřítele zamoří svým puchem a každé kolo nepříteli ubere 15 % jeho života. Mezi nevhodnější zbraně patří třeba speciální granát, který před výbuchem oznámí srandovní větu: „Ále luja ...“, což znamená něco jako s Pánem Bohem. Pak je tu třeba baseballka, kterou hlavně využijete na shození nepřátelského červa ze skály přímo do vody. Zbraní je tu opravdu mnoho a všechny je tu vyjmenovat je nemožné, ale zmíním se alespoň ještě o legračním vybuchávacím banánu, ovečce, která exploduje, různých minách, naváděcích střelách a spousty dalších. Můžete ale využívat i nástroje, které třeba nepříteli neublíží, ale vám usnadní cestu k červovi, když jste třeba na špatně dostupném místě. Mezi takové věcičky patří třeba vystřelovací lano, padák, bangue jumping, vrtačka, svářečka a další. Prostředí, ve kterých se účastníte bojů,

jsou různá a pestrá. Jednou bojujete na otevřeném prostranství, jindy v dolech, jindy třeba na mapě, která je celá od děrovaného syru apod. Můžete hrát jednotlivé mise, ale i tak se účastníte kampaně, kde se postupně prokousáváte k těžším a těžším levelům. Grafika je kreslená a velice jednoduchá, ale u těchto hry by jsem si ani jinou nedokázal představit. Kamera je báječná. Zvuk a hudba si zaslouží také dobré hodnocení a to hlavně také kvůli srandovním hláškám červíků. Můžete si tu nastavit různé řeči, které budou vaši milácci produkovat a celkově je na výběr kolem 25 různě namluvených celých sad hlášek. Hratelnost je tedy opravdu parádní. Tahle hra mě tedy velice chytla a nestydím se klidně říci, že by jsem si jí znova nainstaloval a hrál až do úplného vyčerpání. Tahle hra totiž za to opravdu stojí. Ale několik minusů přeci jen tato skvělá hra má. A není to nic jiného než málo změn oproti minulému dílu Worms 2. Kromě nových bitevních map, pár nových zbraní tu nic převratného nečekejte. Kdyby tato hra vyšla jako datadisk, tak budiž, ale s těmi pár změnami, no nevím. Pro ty, co hráli druhý, stejně vynikající díl, nemá tento díl velký smysl. Ale pro ty, co ani jednu z červíčích her nehráli, doporučuji. Hodnotím tak na 88 %.

REsTARD

FAKTA O ZEMI A LIDECH

Pozor! Po klidných vánočních svátcích pro vás máme opravdovou bombu, která vás určitě probudí ze zimního spánku! Naše bomba ovšem nebude taková, do které musíte zadat nějaký kód, ale zabítet by určitě mohla a jedno je jisté – jednou zabítet bude... Dnešní příběh bude o Yellowstoneském národním parku na severozápadě USA, který bývá označován jako perla Ameriky. Yellowstoneský národní park je jeden z nejpopulárnějších národních parků v USA a nejstarší národní park na světě. Má rozlohu téměř 9000 km² a rozprostírá se ve Skalnatých horách. Svým přírodním bohatstvím – nachází se zde 110 vodopádů a velké množství horských prame-

nů, ledovcových jezer, bublajících bahenních sopek, kaňonů, lávových proudů a gejzírů – patří Yellowstone park k nejoblíbenějším cílům turistů v Spojených státech. Park je jedinečný v tom, že představuje rozmanité přírodní divy všechny ve stejném parku. Park je typický svými bublajícími jezírky a vířícími gejzíry. Tento park ročně navštíví asi tři miliony turistů, ovšem jen málo z nich tuší, že jim pod nohama tiká časovaná bomba Země! Yellowstone park v sobě totiž skrývá supervulkán. O jeho přítomnosti v Yellowstone se dlouhá léta pouze speko-

lovalo. Až podrobnější geologické průzkumy a satelitní monitoring v druhé polovině 20. století podaly přímé důkazy o existenci supervulkánu v parku. Ten nevypadá jako typická sopka, protože po poslední mohutné erupci se tamní kráter po odtoku lávy zhroutil do sebe a vznikla kaldera – sopečné jezero. Kaldera měří 100 kilometrů. Pokud je pod povrchem rozžhavené magma o objemu 125 km³ a veškerý obsah Yellowstone kalde-ry by byl vyvržen, došlo by k tzv. supererupci (stupeň 8). Vědci vědí, že kaldera pod Yellowstone parkem je 2500krát větší než Svátá Helena (která při výbuchu v roce 1980 vyvrhla asi 1 km³ sopečného popela a lávy a pohřbila 57 lidí) a 367krát větší než výbuch sopky Krakatau v roce 1883, při níž se v Indonésii zatemnila obloha a vlna tsunami zabila téměř 40.000 lidí. Výbuch sopky Krakatau také zničil všechny okolní ostrovy a samotný ostrov, na kterém sopka stála, rozdělil na 3 části a zbytek rozmetl po okolí, tato erupce byla slyšet až 2000 km daleko. Geologové na základě nových poznatků vyzvali vlády světových velmocí, aby začaly brát hrozbu supervulkánů vážně a sestavili zvláštní týmy lidí, jejichž úkolem by měla být příprava krizových scénářů pro případ gigantické erupce. Experti se domnívají, že krizový plán se nebude příliš lišit od strategií vypracovaných pro případ jaderné války. Jak by to vypadalo, kdyby Yellowstone supervulkán vybuchl, se dočtete v dalším díle časopisu. :) *Loučíte se EvTy a Zelenoočko*

DRBY

I. stupeň

- Richard ze 4.A kouká po Pavle ze 7.A. *Tip pro něj: Je na tebe moc stará, nemyslíš?*

- Dominika ze 4.A miluje z celého srdce Daniela z 6.A *Tip pro ni: Rychle ho klofni, jede po něm víc holek.*
- Viktor ze 4.A miluje Sylvu také ze 4.A *Tip pro něj: Teď jde o to, jestli miluje ona tebe.*
- Marek a Tomáš ze 3.A se tahali o Vendulu také ze 3.A *Tip pro ně: Dávejte si pozor, možná se taháte zbytečně.*
- Zdeněk ze 4.A miluje Verču také ze 4.A. *Vydrž to věčně? Myslíme, že ne.*

Tukan a Mini19

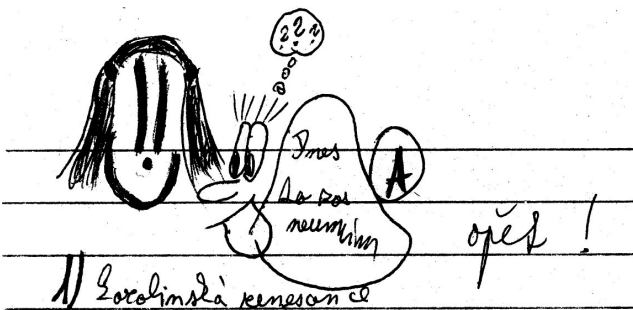
II. stupeň

- Ve vestibulu se objevila tajemná růžová bedna plná růžové barvy jménem Emilka... *Všichni ji milujeme...*
- Klárka z 9.A horlivě sepisuje dopisy a dělá, jakože je tajný ctitel... *Jak ubohé :D*
- MaKaRa zase a opět zasahuje...růžový den nastane již brzy.
- Malý Honzík ze 7. třídy se bojí, že ho nikdo nemá rád.
- Michal z 8. třídy je internetový mág... *Mějte ho rádi... Je neškodný.*
- Postupně nám v tomto perném období uzavírání známek postupně umírají žáci... 9.A ochabuje... *Kdo ví, kde je našim spolužákům konec.*
- Davča je Einstein... Napsal prověrku z matematiky na jedna a to měl víc štěstí než rozumu... *Upřímně mu závidíme...*
- Jirka ze 7. třídy je DJ. Po celou dobu, co sedí a „horlivě“ píše do časopisu, má na hlavě sluchátka a mixuje hudbu do nejružnějších podob.
- Milujte se a pijte mošt, amor je tady!!!

ANONYMNÍ PĚSTITEL KÁVY

PŘEKLEPY

Inteligence žáků naší školy stoupá s každým ročníkem. V devátém ročníku pak máme ty nejvyspělejší jedince, kteří dosáhli nejvyššího stupně inteligence. Chcete se o tom přesvědčit? Prosim, jak si rače přát. Tady máte ty prudké projevy intelektu v hodině a na písemce z dějepisu.

Prokop Diviš – vynálezce bleskosfodu.

Viděli jste někdy, že by někdo sfádl blesk?

V. M. Kramerius – vynálezce knihtisku

Nebyl náhodou knihtisk vynalezen r. 1444 – 1448 Johannem Gutenbergem?

V. M. Kramerius – parní stroj

Ten s parním strojem neměl moc společného, vynálezcem byl J. Watt, nebo ne?

Bří Thámové – vynalezli balón

Takový ten červený z Mc Donaldu?

R. 1783 – divadlo Kotec

Nebylo to náhodou divadlo v Kotcích? Samozřejmě ne pro psy.

Bří Tkámové – vytvořili horkovzdušný balon

Možná spolupracovali s bratry Thámy.

Vědecký pokrok 18. stol. – pěstovali rostliny, hodně nových věcí oběvili. Pokrok byl velký.

Nemám slov...

Pokrok v medicíně 18. stol. – byla provedena 1. pitva

Opravdu velký pokrok. Mimochodem, první pitvy se prováděly už ve 13. stol.

Kramerius byl spisovatel Kralického dějepisu

Kralický dějepis? Když už tak Kralická bible, ale nevím nevím, co s ní má Kramerius, je z roku 1613.

Vývoj divadla v 18. stol. – divadlo se neustále vyvíjelo

To jsme tedy nevěděli.

Matěj Kopecký - zakladatel statuktity.

Ehm...Co že to je ta statuktita?

J. Dobrovský – 1. česká expedice, Kramerius udělal něco s kronikou

Jo, jasně, něco s kronikou. Ale tak byl to spisovatel, zakladatel českého novinářství, majitel českého nakladatelství a vydavatel novin.

Dobrovský – loutkové divadlo

Josef Dobrovský - český vědec, historik, zakladatel slavistiky. Jen pro upřesnění, slavistika opravdu není loutkové divadlo.

1783 – Netolické (Stavovské) divadlo

Nebylo náhodou Nosticovo?

Josef Domborský

Oprava: Dobrovský.

Koščenka – bleskosfod

Koščenka? Bleskosfod? Tak člověka s tímhle jménem neznám...

WAW A JE TU ŠRAU**Tak a jsme tu zas, zdraví vás děda mráz.**

- Škola se konečně modernizujeeeee!!!) Takže místo na Fidlovačku jsme si jeli zapařit na koncert kapelyyy !!WOW:)
- Navštívili jsme Rakovou! Bylo to velmi poučné a zajímavé! Viděli jsme, že na Slovensku si opravdu nejjí špatně, v jídelně to jelo, žádné dlouhé fronty jako u nás!!!
- Jogurty už nebudou!
- Na léto plánuje tajně společenství školy obrovskou akci! Máte se na co těšit!!
- Timerider opět odcestoval časem! (Timerider - jezdec času).
- Nenechte se rušit zvuky vrtačky, to se jenom zase hýbe škola!
- Nový rok nám přinesl i něco jiného než alkoholové opojení. Tento rok je PŘESTUPNYYYY! Takže kdo má narozeniny 29. února, tak může opět po čtyřech letech slavit!)
- Ze třídy 9. B tajemně zmizly hodiny. Nakonec se zjistilo, že nám je odcizila paní uč. Šimi. Ovšem velice se hněváme, proč si paní uč. vzala ty naše a ne ty od pana ředitele - museli jsme se otáčet dozadu. Děkujeme za pochopení.
- Na Valentýna se pečlivě připravte - přesněji na týden po něm. Přes Valentýna máme totiž jarní prázdniny. Ale když přijdete po prázdninách do školy, hned to pondělí bude valentýnské :)
- Led taje...
- Určitě už máte doma skvělý kalendář Dušanových zápisků! Je prostě bombastický, nádherný a vynikající...
- Pomalu nám přichází jaro a s ním i slunce, ptáci, mimina a srnky... *MaKaRa - zpívající andělé*

HAPPY STRÁNKA**Jukněte se na pár fípků:**

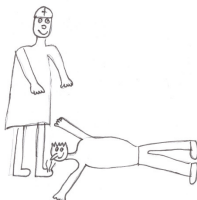
Jaký je rozdíl mezi manželkou a závodní jídelnou?
Žádný, obojí chutná nevábně.

Podává doktor pacientovi ruku.
„Tak co Vám schází, pane Novák?“
„Třicet korun pane doktore!“

Komis se ptá ředitele psychiatrické léčebny:
„Proč vaši pacienti běhají po chodbách s volanty z aut?“
Ředitel vytáhne z trezoru volant: „Hned to zjistíme. Nasedněte.“

Přes den to štěká, v noci to plave. Co to je?
Tchýnina zubní protéza...

Ty jdeš od zubaře a jsi tak veselý?
To nechápu, že ti ten vyhlášený trhač zubů tak spravil náladu...“ „No jasně, on tam nebyl.“

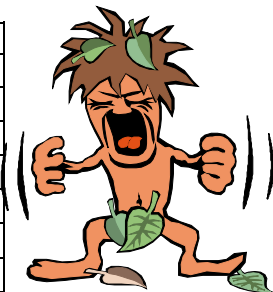
Pán u doktora povídá:
Pane doktore já vůbec necítím nohy.
Doktor: Tak si čuchněte k mým.

K doktorovi se připlazí pacient, který má nůž v zádech a naříká. Doktor na to: „No, jo, chlape, ale dyť jsou dvě odpoledne, já zrovna končím, z toho dneska nic nebude.“ „Přece mne takhle nenecháte!!!“ křičí zoufale muž s nožem v zádech. „Máte pravdu,“ řekne lékař, vytáhne nůž ze zad, bodne mu ho do oka a říká: „Dojděte si na oční, tam mají do čtyř“.

XIXASUDOKU II

Podruhé se na naší škole konal turnaj v sudoku. Tentokrát ne v předvánočním čase, ale 9. ledna 2008. Ve školní jídelně se sešlo skoro 50 soutěžících ze všech tříd, až na jednu výjimku, a to sedmáky. Soutěžilo se ve čtyřech kategoriích - od těch nejmenších až po naše mazáky. Někteří byli velmi rychlí, ale ne vždy se jim podařilo vše správně vyřešit. Oproti loňskému roku se čekalo až na poslední odevzdaná řešení. A výsledky?

kategorie 1. a 2. třídy	
1. místo	Lukáš Palička - 1. A
2. místo	Zuzana Višvaderová - 2. A
3. místo	Jan Čejka - 1. A
kategorie 3. a 4. třídy	
1. místo	Adam Chmelíček - 4. A
2. místo	Marek Vávra - 4. A
3. místo	Vendula Hynečková - 3. A
kategorie 5. a 6. třídy	
1. místo	Kristýna Holaňová - 6. A
2. místo	Hana Sýkorová - 6. A
3. místo	Kristýna Londinová - 6. A
kategorie 8. a 9. třídy	
1. místo	Kristýna Chvostková - 9. B
2. místo	Lucie Pecová - 9. B
3. místo	Jan Urbanec - 8. A

A na závěr nechyběl samozřejmě „borec na konec“. Aby se ti, co odevzdali svá řešení dřív, nenudili, řešili sudoku s výše uvedeným názvem. První tři místa si mezi sebou rozdělila děvčata 6. třídy, a to v pořadí od

1. místa: K. Holaňová, Veronika Košcová a K. Londinová. Všem gratulujeme a slibujeme: jestliže bude z řad žáků zájem o sudoku i v příštím roce - bude se konat jubilejní III. ročník.

Poděkování patří také triu MaKaRa za pomoc při organizaci turnaje.

8	7		3				
4	5						
			7	4		8	
				3			8
3	6		8		1	5	2
1				7			
		2		1	7		
						9	5
				4		3	7

Sudoku

Ahojky lidi, jsem tu zase a přináším vám vaše tolik oblíbené sudoku, které je nyní opravdu těžké. Jen doufám, že se na to nevykašlete jako minule, to by totiž byla opravdu moc velká škoda.

Terýk
Výhercem sudoku z minulého čísla se stává Kristýna Londinová ze 6. A.

OSMISMĚRKA

Známka, vydaná v edici Výročí osobností, zobrazuje Františka Kmocha v sokolském kroji. František Kmoch, český kapelník a skladatel. Kmoch se svou hudbou objel celý svět a všude dosáhl velkého úspěchu. Napsal asi pět set skladeb, zejména však upravoval lidské písně tak, že měnil původní ... **(Tajenka)** ... zpravidla na pochod. Jeho skladby posilovaly české národní vědomí za Rakouska-Uherska i za fašistické okupace.

BONBONIÉRA, BOTANIKA, BRANKÁŘ, BRAZÍLIE, BRKO, DŘEVORUBEC, CHIRURGIE, INDUKCE, JIHOZÁPAD, KROK, MED, OBNOVA, OKOSTICE, OKURKA, POCTIVOST, REFERENT, RESPEKT, RÉVA, SEDMIKRÁSKA, SERVÍRKA, SIVEN, SLIB, SOLI, SOUVISLOST, SRST, STEVARDKA, ŠOVINISTA, UČITEL, VATA, VEČÍREK, VÝKAZ, ZAHRANIČÍ, ZÁVIST, ZRÁDCE, ŽENICH

A E R R M C H I L O S Y C A B B Z J S
 K Z C Ž E N I C H T Í E R T R R A I O
 D R M I D F U R Č B É R A A S K H U
 R Á O U T A E I U I L N V Z K Ý O V
 A D K K V S N R N R K E Á Í E V Z I
 V C U É P A O O E Á G V T L R A Á S
 E E R E R V B K Ř N I I T I Í K P L
 T E K H E N N M O S T S E E Č P A O
 S T A Ř O P O C T I V O S T E U D S
 R Z D B I L S O A T S I N I V O Š T
 S E D M I K R Á S K A K I N A T O B

Výhercem osmisměrky z minulého čísla se stává paní učitelka Libuše Trybulovská a tajenka zněla: „závodní vůz“. Gratulujeme.

Redakce se omlouvá za chybičku, která se vloudila do osmisměrky. V seznamu slov pro vyškrtání chybělo slovo architekt. Děkujeme.

Vydává ZŠ Stará Ves nad Ondřejnicí pro vlastní potřebu školy. Uzávěrka příštího čísla 29. února 2008. Své příspěvky vhažujte do schránky ve vestibulu školy.